

Po drugie, zdaniem skarżących nieuwzględniając niektórych dodatkowych zasadniczych informacji, Rada naruszyła ciężący na niej obowiązek staranności i prawidłowej administracji, a w rezultacie popełniła oczywisty błąd w ocenie.

Po trzecie, skarżące podnoszą, że odmawiając wyłączenia dziecięcego obuwia spod zakresu zastosowania przepisów, na etapie ostatecznego rozporządzenia, Rada naruszyła art. 21 rozporządzenia podstawowego jak też ciężący na niej obowiązek uzasadnienia w rozumieniu art. 253 WE oraz popełniła oczywisty błąd w ocenie.

(¹) Dz.U. L 275 str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2007 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-2/07)

(2007/C 56/61)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5102 z dnia 20 października 2006 r. zmniejszającej wymiar pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz grupy projektów 2001 ES 16 C PE 050 (rekultywacja dorzecza Júcar 2001 — grupa 2).

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji C(2006) 5102 z dnia 20 października 2006 r. zmniejszającej wymiar pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz grupy projektów nr 2001 ES 16 C PE 050 realizowanych w Hiszpanii pod nazwą „rekultywacja dorzecza Júcar 2001 — grupa 2”.

Skarga dotyczy grupy trzech różnych przedsięwzięć korzystających z całkowitej pomocy w wysokości 11 266 701 EUR, zmniejszonej na mocy zaskarżonej decyzji do kwoty 1 900 281 EUR.

Na poparcie swych żądań państwo skarżące powołuje błędną i niespójną interpretację dyrektywy 93/37/EWG (¹) tak co do kryterium doświadczenia (art. 30, ust. 1 i 2) jak i zastosowania systemu cen średnich (art. 30 ust. 1).

Co się tyczy włączenia kryterium doświadczenia do kryteriów udzielania zamówień, nie określonych wyraźnie w znajdujących zastosowanie przepisach, Królestwo Hiszpanii twierdzi, że orzecznictwo wspólnotowe dopuszcza taką możliwość i że posłużenie się tym kryterium nie stanowi ciężkiego i oczywistego naruszenia wspólnotowego porządku prawnego, a co najwyżej stanowić może usprawiedliwiony błąd w stosowaniu prawa wynikający z braku jasności spornego przepisu.

Z drugiej strony państwo wnoszące skargę zaprzecza, by odwołanie do systemu cen średnich, użytego w trakcie analizy oferty najkorzystniejszej ekonomicznie w odniesieniu do projektów będących przedmiotem przetargu, naruszało zasadę równego traktowania, dyskryminując niskie oferty w stosunku do ofert droższych.

Dodatkowo państwo skarżące powołuje się na niezgodność z prawem art. H ust. 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1164/94 (²), jako że narusza on zasady uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa, a konkretnie w stosunku do umowy nr 2000/GV/2005 państwo to podnosi naruszenie zasady proporcjonalności, jak również art. 19 dyrektywy nr 93/37.

(¹) Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 1).

(²) Rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. L 130 z dnia 25.5.1994, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2006 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-3/07)

(2007/C 56/62)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności całości decyzji Komisji C(2006) 5103 z dnia 20 października 2006 r. dokonującej korekty finansowej w odniesieniu do pięciu projektów realizowanych na terytorium Andaluzji:

— uwzględnienie pierwszego z podniesionych zarzutów prowadzącego do stwierdzenia nieważności decyzji w części i zmniejszenie wymiaru korekty o 1.136.320 EUR,